

Dosar nr.

ROMÂNIA



CURTEA DE APEL  
SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DECIZIA Nr.

Ședința publică de la  
Completul compus din:

PREȘEDINTE

Judecător

Judecător

Grefier

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea asupra recursurilor formulate de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice împotriva sentinței civile nr. din și împotriva sentinței civile nr. din pronunțate de Tribunalul - secția comercială și de contencios administrativ în dosarul nr., având ca obiect „anulare act de control taxe și impozite”.

La apelul nominal făcut în ședința publică, la pronunțare, se constată lipsa părților.

Procedura legal îndeplinită.

Dezbaterile în cauza de față, au avut loc în ședința publică din data de când partea prezentă a pus concluzii în sensul celor consemnate în încheierea de ședință din aceea zi, ce face parte integrantă din prezenta decizie, iar instanța în baza art.146 Cod procedură civilă pentru a da posibilitatea părților să depună concluzii scrise, potrivit art.260 alin.1 Cod procedură civilă a amânat pronunțarea la data de apoi având nevoie de mai mult timp pentru a delibera la data de

CURTEA,

Constată că prin sentința civilă nr 2574/19.05.2011, Tribunalul -Secția comercială și de contencios administrativ a admis acțiunea formulată de reclamanta S SRL și a anulat deciziile nr și emis de DGFP

Pentru a pronunța această hotărâre, prima instanță a avut în vedere că prin cererea introductivă, reclamanta SC SRL a solicitat, în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice anularea în tot a Decizie nr. ) emisă de Biroul de Soluționare a Contestațiilor din cadrul pârâtei și, pe cale de consecință, să se dispună anularea raportului de inspecție fiscală nr precum și a deciziei de impunere nr. și obligarea pârâtei la rambursarea sumei de lei cu titlu de TVA, cu cheltuieli de judecată.

Din cuprinsul motivării cererii de chemare în judecată, instanța de fond a reținut că reclamanta a invocat următoarele:

Prin raportul de inspecție fiscală nr. , pârâta a analizat aspecte contabile-fiscale legate de deductibilitatea TVA aferentă unei facturi de prestări servicii de administrare, consultanță și management emisă de furnizorul reclamantei, SC SRL, concluzionând în sensul refuzului dreptului de deducere a TVA-ului aferent acestei facturi, în cuantum de lei.

Pentru a se pronunța în această modalitate, echipa de inspecție fiscală a reținut, în esență, că nu s-au întocmit și nu s-au prezentat situații de lucrări pentru serviciile prestate, raportat la dispoziția art.134 indice 1 alin.(7) din Codul fiscal și că furnizorul acestor servicii este o societate afiliată, în înțelesul dispozițiilor art.7 pct.21 din Codul fiscal.

Pârâta a emis și decizia de impunere nr. [ ] privind obligații suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, respectiv TVA stabilit suplimentar în cuantum de [ ] lei.

Reclamanta a formulat o contestație întemeiată pe dispozițiile art.205 și următoarele cod procedură fiscală care a fost înregistrată la organul fiscal sub nr. [ ]

Prin decizia nr. [ ], organul jurisdicțional-fiscal a respins contestația reclamantului ca fiind neîntemeiată, reiterând constatările cuprinse în raportul de inspecție fiscală întocmit.

În opinia reclamantei, această decizie este nelegală. Pârâta își întemeiază atât raportul de inspecție fiscală și decizia de impunere, cât și decizia prin care a respins contestația reclamantei pe faptul că nu s-au întocmit și nu s-au prezentat situații de lucrări pentru serviciile prestate, raportat la dispozițiile art.134/1 alin. 7 din codul fiscal și că furnizorul acestor servicii este o societate afiliată, în înțelesul dispozițiilor art. 7 pct. 21 din codul fiscal.

Serviciile prestate de către SC [ ] SRL sunt în fapt necesare activităților economice. Activitățile de contabilitate primară, îndeplinite efectiv de această societate, așa cum reiese din dosarele cu acte contabile puse la dispoziția organelor fiscale și verificate de acestea, prezintă îndeplinirea unor obligații legale ( Legea 82/1991 republicată, art.10 ), iar volumul dus de operațiuni financiar-contabile nu îi exonerează de îndeplinirea acestor obligații.

Faptul că societatea are angajat un director financiar și un raport contractual cu o societate având ca obiect de activitate contabilitatea poate fi avut în vedere, considerând că, așa cum au vededit, nici directorul financiar și nici societatea de contabilitate nu au atribuțiile stabilite prin legea postului, respectiv contractul de prestări servicii, efectuarea de operațiuni precum: întocmirea documentelor de contabilitate primară, întocmirea și verificarea documentelor contabile justificative, întocmirea de situații zilnice privind disponibilitățile bănești ale societății, urmărirea rulării contractelor cu clienții, urmărirea corectitudinii facturilor de prestări servicii contabilizate, relația cu organele fiscale, etc.

Aceste operațiuni sunt strict necesare funcționării eficiente a societății și au fost externalizate tocmai pentru a asigura corecta îndeplinire a tuturor obligațiilor legale fără a încălca mod nejustificat activitatea angajaților societății.

Serviciile de resurse umane reprezintă, la rândul lor, îndeplinirea unor obligații legale ( prevăzute prin codul muncii, contractul colectiv de muncă la nivel național, etc. ) și au fost și acestea efectiv îndeplinite de către furnizor.

Datorită birocratiei excesive de care dă dovadă Inspectoratul Teritorial de Muncă, au fost nevoiți să încheie un contract de muncă cu aceeași persoană care prestează serviciile de resurse umane în cadrul furnizorului reclamantei, pentru 2 ore/zi și cu o retribuție minimă, pentru ca această persoană să-i poată reprezenta în fața acestei instituții. Acest raport de muncă este însoțit de orice alt scop în afara reprezentării societății reclamante în fața ITM, iar respectiva persoană nici nu își desfășoară activitatea la sediul reclamantei, ci la SC [ ] SRL.

Serviciile de consultanță și asistență în vederea obținerii unei linii de credit și a unei finanțări nerambursabile își găsesc utilitatea având în vedere proiectele de extindere și dezvoltare a societății reclamante. Acestea s-au concretizat în activități de cercetare, studiu de piață și analiză care nu se pot regăsi în documentații ce pot fi prezentate organelor fiscale.

Organul fiscal invocă faptul că furnizorul reclamantei, SC [ ] SRL, este o persoană afiliată în înțelesul art 7 pct 21 Cod fiscal, raportat la faptul că cele două societăți au

acționari  
eludată ca  
Rap  
activitatea  
această sit  
Re  
fiscale au  
cu același  
Pri  
Brașov  
apărările  
So  
de 16.539  
servicii d  
contractu  
Or  
timpul cu  
SC Digin  
explicativ  
Words și  
administ  
angajată  
justificati  
inspector  
să rezulte  
Re  
finanțări  
niciun de  
Se  
modalita  
Ti  
de afiliat  
( )  
16.539  
reprezen  
Simple  
M  
următoa  
P  
Inspecți  
31.08.20  
iunie 20  
taxei pe  
prin dec  
S  
fiscale  
înscrisă  
SRL în



acționari comuni. Organul fiscal nu indică nicio interdicție ori dispoziție legală încalcată, eludată ca urmare a calității de persoană afiliată a SC SRL.

Raportat la faptul că cele două societăți au acționari comuni, există un interes activitatea ambelor să fie profitabilă, iar organul fiscal nu a făcut vreo dovadă în sensul că această situație ar avea vreun efect negativ asupra funcționării vreuneia dintre ele.

Relația contractuală dintre cele două societăți datează din anul , și deși organele fiscale au mai efectuat inspecții fiscale pe linie de TVA ce au avut ca obiect tranzacții similare, cu același furnizor, până în prezent nu s-au mai pronunțat soluții de respingere la rambursare.

Prima instanță a avut în vedere și poziția părții Direcția Generală a Finanțelor Publice exprimată prin întâmpinare în sensul respingerii acțiunii ca neîntemeiată, precum și apărărilor acesteia constând în următoarele:

Societatea contestatoare a înregistrat în evidențele contabile TVA deductibilă în valoare de lei înscrisă în factura nr reprezentând contravaloare servicii de administrare, consultanță și management, emisă de SC în baza contractului de prestări servicii nr. (

Organele de inspecție fiscală, analizând documentele prezentate de către societate în timpul controlului, respectiv contractul de prestări servicii nr. încheiat între SC SRL și SC SRL, factura nr. și răspunsul la nota explicativă dat de reprezentantul societății, au constatat că serviciile prestate de SC

SRL nu sunt destinate realizării de operațiuni taxabile întrucât serviciile privind administrarea financiară a societății nu sunt justificate în condițiile în care SC SRL are angajată o persoană în funcția de director economic, iar serviciile de resurse umane nu sunt justificate în condițiile în care societatea are angajat, cu contract individual de muncă, un inspector resurse umane. De asemenea, societatea nu a prezentat documente justificative din care să rezulte realizarea efectivă a acestor servicii de către prestator.

Referitor la serviciile de „întocmire a documentației necesare pentru obținerea unei finanțări nerambursabile precum și accesarea unui împrumut bancar”, societatea nu a prezentat niciun document prin care să probeze efectuarea serviciilor și utilitatea lor.

Societatea nu a prezentat obiectivul acestei finanțări nerambursabile precum și modalitatea în care realizarea acestuia va genera beneficii economice viitoare pentru societate.

Totodată, s-a constatat că între SC SRL și SC SRL există relații de afiliere în conformitate cu prevederile art. 7 pct. 21 cod fiscal.

Organele de inspecție fiscală au considerat ca nedeductibilă fiscal TVA în valoare de lei înregistrată în evidențele contabile în baza facturii nr. reprezentând contravaloare servicii de administrare, consultanță și management, emisă de SC conform contractului de prestări servicii nr.

Modul de soluționare de către instanța de fond, a acțiunii civile, a fost argumentat de următoarele considerente:

Prin Decizia de Impunere nr. emisă de DGFP – Activitatea de Inspecție Fiscală, în urma acțiunii de inspecție fiscală efectuată în perioada în vederea soluționării decontului de TVA cu opțiune de rambursare aferent lunii iunie , organele fiscale emitente nu au aprobat reclamantei SC SRL rambursarea taxei pe valoare adăugată în sumă de lei, din totalul de lei solicitat la rambursare prin decontul menționat.

Suma de lei impusă prin decizia de impunere nr. drept obligații fiscale stabilite suplimentar de organele fiscale, reprezintă taxa pe valoare adăugată deductibilă înscrisă în factura seria emisă de prestatorul SC SRL în data de pentru serviciile prestate în baza Contractului de prestări servicii

nr. \_\_\_\_\_, care a avut ca obiect administrarea financiară a activității firmei; servicii de contabilitate; servicii resurse umane.

Organele de inspecție fiscală, analizând documentele prezentate de către societate în timpul controlului, respectiv contractul de prestări servicii nr. \_\_\_\_\_ încheiat între SC \_\_\_\_\_ SRL și SC \_\_\_\_\_ SRL, factura nr. \_\_\_\_\_ și răspunsul la nota explicativă dat de reprezentantul societății, au constat că serviciile prestate de SC Simple Words SRL nu sunt destinate realizării de operațiuni taxabile întrucât serviciile privind administrarea financiară a societății nu sunt justificate în condițiile în care SC \_\_\_\_\_ SRL are angajată o persoană în funcția de director economic, iar serviciile de resurse umane nu sunt justificate în condițiile în care societatea are angajat, cu contract individual de muncă, un inspector resurse umane. De asemenea, societatea nu a prezentat documente justificative din care să rezulte realizarea efectivă a acestor servicii de către prestator.

Referitor la serviciile de „întocmirea documentației necesare pentru obținerea unei finanțări nerambursabile precum și accesarea unui împrumut bancar” societatea nu a prezentat niciun document prin care să probeze efectuarea serviciilor și utilitatea lor.

Societatea nu a prezentat obiectivul acestei finanțări nerambursabile precum și modalitatea în care realizarea acestuia va genera beneficii economice viitoare pentru societate.

Totodată, s-a constatat că între SC \_\_\_\_\_ SRL și SC \_\_\_\_\_ SRL există relații de afiliere în conformitate cu prevederile art. 7 pct. 21 cod fiscal.

Prima instanța a constatat că susținerile organelor de inspecție fiscală sunt nefondate.

Referitor la lipsa documentelor justificative, s-a făcut referire la dispozițiile art. 134/1 alin. 7 cod fiscal, arătându-se că reclamanta SC \_\_\_\_\_ SRL a prezentat organelor de control factura nr. \_\_\_\_\_ emisă de SC \_\_\_\_\_ SRL, anexa la factură, precum și raportul detaliat la factură, în care se menționează serviciile prestate și persoanele participante, aceste înregistrări constituind documente justificative, în sensul textului de lege menționat.

Referitor la nejustificarea serviciilor prestate de către SC \_\_\_\_\_ SRL, s-a reținut că, potrivit art.48 din HG nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003, „contribuabilul trebuie să dovedească necesitatea efectuării cheltuielilor prin specificul activităților desfășurate” și că reclamanta SC \_\_\_\_\_ SRL a angajat un director economic și un inspector de resurse umane, așa cum au reținut organele de control, dar aceștia au responsabilitățile prevăzute în fișa postului respectiv, altele decât cele din contractul de prestări servicii nr. \_\_\_\_\_ încheiat de reclamanta SC \_\_\_\_\_ SRL cu prestatorul SC \_\_\_\_\_ SRL.

Reclamanta este obligată să-și asigure serviciile de contabilitate și de resurse umane potrivit legislației specifice celor două domenii.

Referitor la aplicabilitatea dispozițiilor art. 7 pct. 21 Cod fiscal privind existența unei relații de afiliere între reclamantă și prestatorul SC \_\_\_\_\_ SRL, dată de acționarii comuni ai celor două societăți, trebuie avută în vedere împrejurarea că organul de control nu indică vreo interdicție (și implicit sancțiune) față de o astfel de relație.

S-a făcut și aplicarea art 274 cod procedură civilă.

Prin sentința civilă nr. \_\_\_\_\_ Tribunalul Brașov-Secția comercială și de contencios administrativ a admis cererea formulată de reclamanta SC \_\_\_\_\_ SRL în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice \_\_\_\_\_ și, în consecință, a dispus completarea sentinței civile nr. \_\_\_\_\_ a Tribunalul \_\_\_\_\_ cu mențiunile „Obligă pârâta să ramburseze reclamantei TVA în suma de \_\_\_\_\_ lei. Obligă pârâta să plătească reclamantei suma de \_\_\_\_\_ lei cheltuieli de judecată.”

Pentru a pronunța această hotărâre, instanța de fond a avut în vedere că prin cererea formulată, reclamanta SC \_\_\_\_\_ SRL a solicitat să se dispună completarea sentinței civile

nr. 2574/  
16.359 le  
cereri s-  
Finanțel  
judecată.

N  
P  
formulat  
Finanțel  
1090/31  
consider  
plata ch

că, prin  
privire l  
textului

solicita  
în cere  
cele cu

admite  
mențio  
soluție

referin

învede

dispoz

inspec  
deduc  
contri

de că  
repre:  
preze  
menț

factu

fisca  
firm

mai  
achit  
de d:



nr. \_\_\_\_\_ a Tribunalului \_\_\_\_\_, prin obligarea pârâtei la rambursarea sumei de \_\_\_\_\_ lei TVA și la plata sumei de \_\_\_\_\_ lei cheltuieli de judecată și că în motivarea acesteia cereri s-a susținut că în considerentele sentinței s-a menționat că pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice \_\_\_\_\_ urmează a fi obligată la rambursarea TVA și la plata cheltuielilor de judecată, dar în dispozitivul sentinței s-a omis a se dispune în acest sens.

Modul de soluționare a cererii a fost fundamentat pe următoarele considerente:

Prin sentința civilă nr. \_\_\_\_\_ a Tribunalului \_\_\_\_\_, a fost admisă acțiunea formulată de reclamanta SC \_\_\_\_\_ SRL în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice \_\_\_\_\_ dispunându-se anularea Deciziilor nr. \_\_\_\_\_ și nr. \_\_\_\_\_ emise de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice \_\_\_\_\_, deși în considerentele sentinței s-a menționat că pârâta urmează a fi obligată la rambursarea TVA și la plata cheltuielilor de judecată în dispozitivul sentinței s-a omis să se menționeze aceste obligații.

S-a făcut referire la dispozițiile art. 281/2 alin. 1 și 3 Cod procedură civilă și s-a constatat că, prin omiterea de către instanță a menționării în dispozitivul sentinței obligațiile pârâtei cu privire la rambursarea TVA și la plata cheltuielilor de judecată, în cauză sunt îndeplinite cerințele textului normativ sus-indicat.

Împotriva acestor hotărâri a formulat recurs pârâta DGFP

Cu privire la sentința civilă nr. \_\_\_\_\_ pronunțată de Tribunalul \_\_\_\_\_, s-a solicitat admiterea căii de atac și respingerea acțiunii, criticile aduse privind, astfel cum se susține în cererea de recurs, nelegalitatea soluției și a motivării. Au fost invocate aceleași argumente ca cele cuprinse în întâmpinarea de la fondul cauzei.

Referitor la sentința civilă nr. \_\_\_\_\_ a Tribunalului \_\_\_\_\_, s-a solicitat admiterea căii de atac și respingerea cererii de completare a dispozitivului sentinței civile mai sus menționată, criticile aduse privind, astfel cum se susține în cererea de recurs, nelegalitatea soluției și a motivării.

Astfel, s-a arătat că în considerentele sentinței civile nr. \_\_\_\_\_ nu se face nicio referire la cheltuielile de judecată, cum eronat se reține în sentința civilă menționată.

S-a mai arătat că s-a formulat recurs și împotriva hotărârii de fond, prin cererea de recurs învederându-se că niu poate fi reținută nicio culpă procesuală a pârâtei.

Analizând actele și lucrările dosarului, prin prisma motivelor de recurs invocate și a dispozițiilor art 304/1 cod procedură civilă, Curtea constată următoarele:

Prin Raportul de inspecție fiscală nr. \_\_\_\_\_, s-a stabilit de către organele de inspecție fiscală că, pentru perioada \_\_\_\_\_ SC \_\_\_\_\_ SRL nu are drept de deducere pentru suma de \_\_\_\_\_ lei, această constatare a inspecției fiscale fiind contestată de contribuabilul menționat și reprezentând obiectul analizei prezentei cauze.

S-a reținut de către organele de inspecție fiscală că suma mai sus menționată a fost dedusă de către recurentă în baza facturii nr. \_\_\_\_\_ emisă de SC \_\_\_\_\_ SRL, reprezentând prestare servicii de administrare, consultanță și management, societatea controlată prezentând contractul de prestări servicii nr. \_\_\_\_\_ încheiat cu firma anterior menționată.

Echipa de inspecție a solicitat explicații societății controlate, iar pe baza acestora, a facturii și a contractului mai sus prezentate, a constatat următoarele:

Societatea controlată nu a prezentat situații de lucrări pentru serviciile înscrise în factura fiscală emisă de SC \_\_\_\_\_ SRL la rândul 1 "Administrarea financiară a activității firmei", pentru a justifica serviciile prestate, așa cum prevede art 134/1 al 7 din codul fiscal. S-a mai reținut că societatea a avut un volum redus de operațiuni financiar-contabile, nejustificând achiziția de servicii externe de același profil, în situația în care are anagajată o persoană în funcția de director economic, cu aceleași atribuții.

La poziția 2 din factura fiscală sunt menționate serviciile de resurse umane prestate, fără a fi justificate cu situații de lucrări, așa cum prevede art 134/1 al 7 din codul fiscal, iar societatea recurentă are angajat cu contract individual de muncă, inspector de resurse umane. S-a mai reținut că societatea nu a justificat necesitatea achiziționării de servicii de resurse umane, atâta timp cât există o persoană remunerată în cadrul societății beneficiare pentru activitatea respectivă.

La pozițiile 3 și 4 din factura fiscală sunt înscrise servicii de "întocmire dosare pentru bunarea unui credit și a unei linii de credit", respective "întocmirea preliminară a dosarelor pentru accesarea unei finanțări nerambursabile cât și întocmirea proiectului propriu-zis". S-a reținut că societatea nu a prezentat niciun document justificativ prin care să probeze efectuarea serviciilor menționate, necesitatea și utilitatea lor, demersurile efectuate până la data raportului pentru realizarea obiectivului propus, precum și stadiul în care se află derularea acestui contract. Societatea nu a prezentat obiectivul acestei finanțări nerambursabile, precum și modalitatea în care are realizarea acestuia va genera beneficii economice viitoare pentru societate.

S-a mai precizat, în cuprinsul raportului de inspecție fiscală, că recurenta, în calitate de beneficiar al serviciilor prestate prin contractul de prestări servicii, este persoană afiliată cu restatorul SC \_\_\_\_\_, conform prevederilor art 7 pct 21 din codul fiscal.

Au fost reținut de către echipa de inspecție fiscală, prevederile art 145 al 2 lit c și art 134/1 al 7 cod fiscal.

Art 145 este intitulat "Sfera de aplicare a dreptului de deducere":

"(1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;

b) operațiuni rezultate din activități economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în străinătate, dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operațiuni ar fi fost realizate în România;

c) operațiuni scutite de taxă, conform art. 143, 144 și 144<sup>1</sup>".

Art 134/1 este intitulat "Faptul generator pentru livrări de bunuri și prestări de servicii":

"(7) Prestările de servicii care determină decontări sau plăți succesive, cum sunt serviciile de construcții-montaj, consultanță, cercetare, expertiză și alte servicii similare, sunt considerate efectuate la data la care sunt emise situații de lucrări, rapoarte de lucru, alte documente similare pe baza cărora se stabilesc serviciile efectuate sau, după caz, în funcție de prevederile contractuale, la data acceptării acestora de către beneficiari. Totuși, perioada de decontare nu poate depăși un an".

Art 7 pct 21 din codul fiscal definește noțiunea de "persoane afiliate" astfel: "o persoană este afiliată cu altă persoană dacă relația dintre ele este definită de cel puțin unul dintre următoarele cazuri:

c) o persoană juridică este afiliată cu altă persoană juridică dacă cel puțin:

(i) prima persoană juridică deține, în mod direct sau indirect, inclusiv deținerile persoanelor afiliate, minimum 25% din valoarea/numărul titlurilor de participare sau al drepturilor de vot la cealaltă persoană juridică ori dacă controlează persoana juridică;

(ii) a doua persoană juridică deține, în mod direct sau indirect, inclusiv deținerile persoanelor afiliate, minimum 25% din valoarea/numărul titlurilor de participare sau al drepturilor de vot la prima persoană juridică;

(iii) o persoană juridică terță deține, în mod direct sau indirect, inclusiv deținerile persoanelor afiliate, minimum 25% din valoarea/numărul titlurilor de participare sau al drepturilor de vot atât la prima persoană juridică, cât și la cea de-a doua".

Prin  
factura fiscală  
Raportul de  
aceste înscr

De  
"contribuabil  
activităților  
un inspector  
decât cele  
și resurse u

Prin  
prevăzută

Ins  
Raportul d  
codul fiscal  
dovezi ale  
rambursan

Cu  
intră în at  
de lucru,  
activitate  
detaliat.

D  
depunere  
SIMPLE

În  
întocmiri  
contracte  
organelo  
stabilirii

C  
caracter  
postului  
parte a a

C  
de nici  
134/1 al

acțiunii  
măsura  
formula  
depusă  
resping

recursu  
consec



Prima instanță a reținut, raportat la art 134/1 al 7 din codul fiscal, că recurenta a prezentat factura fiscală nr \_\_\_\_\_ emisă de SC \_\_\_\_\_ SRL. Anexa la factura nr \_\_\_\_\_ Raportul detaliat la factură în care se menționează serviciile prestate și persoanele participante aceste înscrisuri constituind documente justificative, în sensul textului de lege menționat.

De asemenea, pornind de la dispozițiile art 48 din HG nr 44/2004, potrivit cu care "contribuabilul trebuie să dovedească necesitatea efectuării cheltuielilor pentru specificul activităților desfășurate". Instanța de fond a reținut că recurenta a angajat un director economic și un inspector de resurse umane, dar aceștia au responsabilitățile prevăzute în fișa postului, altele decât cele din contractul de prestări servicii, fiind obligată să-și asigure serviciile de contabilitate și resurse umane potrivit legislației specifice celor două domenii.

Prima instanță a mai reținut că relațiile de afiliere dintre cele două societăți nu este prevăzută ca o interdicție față de o astfel de relație.

Instanța de recurs constată că prima instanță a reținut în mod eronat că anexa la factură și Raportul de lucru detaliat la factură se circumscriu documentelor prevăzute de art 134/1 al 7 din codul fiscal, întrucât simpla menționare a unor activități, fără un suport scriptic reprezentat de dovezi ale îndeplinirii acestor activități, nu poate contura o stare de fapt fiscală care să conducă la rambursarea TVA aferentă facturii în discuție.

Cu atât mai mult, se constată că activitățile enumerate la pct 1 și 2 din raportul de lucru intră în atribuțiile directorului economic și inspectorului resurse umane, fiind specificate în fișele de lucru, astfel că se impunea a se face dovada cu documente justificative a îndeplinirii acestor activități care apar și în fișa postului celor două persoane menționate cât și în raportul de lucru detaliat.

De exemplu, între atribuțiile directorului economic se arată că acesta răspunde de depunerea actelor contabile aferente salariilor la ITM, iar în raportul de lucru se prevede că SC \_\_\_\_\_ L a depus declarația lunară la ITM.

În situația în care, în perioada \_\_\_\_\_, s-ar fi efectuat, spre exemplu întocmirea de contracte de muncă, completări adeverințe angajați, întocmirea actelor adiționale aferente contractelor de muncă, actualizări și întocmirea fișelor de post, recurenta ar fi putut pune la dispoziția organelor de inspecție fiscală, copii ale acestor înscrisuri în vederea dovedirii efectuării lor și a stabilirii unei stări de fapt fiscale.

Ca urmare, documentele prezentate de persoana juridică supusă controlului, au un caracter de generalitate, nefăcând dovada prestării efective a serviciilor, în condițiile în care fișa postului directorului economic și al inspectorului de resurse umane cuprinde, ca atribuții, o mare parte a activităților enumerate la pct 1 și 2 din raportul de lucru detaliat.

Cu privire la pct 3 și 4 din același raport de lucru, activitățile enumerate nu sunt susținute de niciun înscris doveditor, astfel că, simpla lor înșiruire nu atrage incidența dispozițiilor art 134/1 al 7 cod fiscal.

În consecință, considerentele primei instanțe, ce au fundamentat soluția de admitere a acțiunii, nu sunt în măsură să înlăture starea de fapt fiscală reținută de organele de control și măsura dispusă de aceștia referitor la nedeductibilitatea sumei de \_\_\_\_\_ lei, astfel că recursul formulat de pârâta DGFP \_\_\_\_\_, susținut de argumentele expuse de altfel și prin întâmpinarea depusă în primă instanță, urmează a fi admis, cu consecința modificării sentinței civile atacate și a respingerii acțiunii.

Drept urmare, cererea de completare a hotărârii de fond a rămas fără obiect, urmând ca și recursul declarat împotriva hotărârii prin care s-a admis cererea de completare, să fie admis, cu consecința respingerii cererii.

Fără cheltuieli de judecată în recurs.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,  
ÎN NUMELE LEGII  
DECIDE:**

Admite recursurile formulate de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice  
impotriva sentinței civile nr. [redacted] 1 și a sentinței civile nr. [redacted] 2011  
pronunțate de Tribunalul [redacted] - Secția comercială și de contencios administrativ în dosarul nr. [redacted]  
pe care le modifică în tot în sensul că,

Respinge acțiunea formulată de reclamanta SC [redacted] SRL în contradictoriu cu  
pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice, având ca obiect anularea Deciziei nr. [redacted]  
a Deciziei nr. [redacted] și a Raportului de inspecție fiscală nr. [redacted]  
emise de pârâtă.

Respinge cererea de completare a dispozitivului sentinței civile nr. [redacted]  
Fără cheltuieli de judecată în recurs.

Irrevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, azi [redacted]

Președinte

Judecător

Judecător

Grefier

Pentru

aflată în concediu de